

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58. - GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 469874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abonn. Dovenetelweg 57a 's-Gravenhage Tel: 684541
Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070-275154

W E E K B L A D

22e jaargang nr.6

=====
nadruk verboden

=====
6 oktober 1977

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " " hetantwoord

Goeden avond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Denkt dus zelf na, ook op deze vijfde vrijdag van de maand. Wat natuurlijk betekent, dat wij beginnen aan een

V R A G E N A V O N D
=====

Wij zullen direkt met de vragen beginnen. Mag ik de eerste vraag van u?

x Kunt u zeggen, wanneer de recessie in onze economie op zal houden? In 1976 werd gezegd, dat de internationale ondernemingen in 1977 niet slecht zouden varen, maar dat de werkeloosheid pas later zou afnemen.

- Indien u spreekt over Nederland, kunt u in 1978 nog geen verbetering verwachten. Spreekt u over de wereldeconomie, dan is dit wel het geval.

In uw land is het aandeel van de arbeid in de productie-kosten te groot geworden, waardoor het product te duur wordt. Dit betekent een beperking van afzetmogelijkheden, terwijl er gelijktijdig nog te veel mensen zijn, die menen, dat je een welvaartstaat onbeperkt kunt handhaven door hogere belastingen en het laten draaien van de banknotenpers.

Het gevolg van dit laatste is een toenemende kapitaalvlucht, vlucht van grotere bedrijven. Ongeacht de lichte verbetering van de wereldeconomie in het komende jaar en 1979 is daarom mijn prognose: in uw land een verdere toename van de werkeloosheid.

x Akakor zou een nog niet ontdekte stad in het braziliaanse oerwoud zijn. Hier zou de stam Purga mongola (?) wonen. Door de aanleg van de transamazonica voelde deze stam zich bedreigd, heeft de stad verwoest en zich genesteld in onderaardse grotten, waar ook apparaten en geschriften van een prehistorische cultuur bewaard zouden worden. Aldus een recent bericht in Bres. Is dit juist?

x Zover ik kan nagaan niet. Er zijn inderdaad wel oude kronieken en zelfs apparaten in de Andes te vinden, maar niet zo noordelijk, als men hier schijnt te veronderstellen. Dezen hebben zover mij bekend niet te maken met een stad Akakor. De naam ken ik wel, maar dit is eerder een overlevering, een soort geestenstad, zoals El Eblis, waarvan men vertelde, dat het in de kern van de Sahara zou liggen.

Verder veronderstelt het geheel verwoesten van een dergelijke stad door een dergelijke stam voldoende technische kennis, om zich ook op andere wijze te kunnen verweren.

Neemt men aan, dat deze stam met haar schatten onder de aarde zou zijn verdwenen, dan valt een overeenkomst op met andere legenden omtrent onderaardse volkeren, het rijk van de koning van de wereld enz.

Op grond van dit alles meen ik te mogen zeggen, dat het gestelde tenminste zeer onwaarschijnlijk is. Enig redelijk bewijs voor het werkelijk bestaan van deze stad tot in uw dagen ontbreekt, terwijl volgens mij ook bij de verdere aanleg van de transamazoneweg geen enkele aanduiding zal worden gevonden, dat deze stad met haar verondersteld kultuurpeil ooit bestaan heeft.

Dientengevolge lijkt het mij verstandiger dit alles naar het rijk der fabelen te verwijzen. Wilt u toch in deze stad geloven, doe dit dan, zoals u gelooft in een Atlantis, dat eens bestaan heeft, maar waarvan nu niets meer terug te vinden is.

U gaat dan uit van geloof plus het bewijs, dat er in dit gebied in het verleden inderdaad enkele grotere nederzettingen gelegen hebben. Waarbij zij opgemerkt, dat dergelijke grotere nederzettingen sinds eeuwen niet meer bewoond werden, zodat daarvan ten hoogste enkele schamele restanten zijn te vinden.

x Is het waar, dat Bo Yin Ra tijdens zijn leven tot volledig geestelijk ingewijde is opgeleid tot zijn 36e jaar en behoorde tot een kleinere broederschap, die zich noemt: de stralen van het oerlicht?

- Bo Yin Ra was inderdaad verder ingewijd dan de meeste mensen van uw tijd. Een volledig geestelijk ingewijde lijkt mij te ver gegrepen, maar dat ligt mogelijk aan mij.

Wat hij onthulde, vond niet alleen schriftelijk plaats. Daarnaast gaf hij lessen en leidde kleineren bijeenkomsten, o.a. in het toenmalige Nederlands-Indië.

Het geheel van zijn geschriften is volgens mij in betekenis vergelijkbaar met de theosofische geschriften van b.v. Blavatsky, ofschoon de waarde ervan op geestelijk terrein in mijn ogen hoger ligt. Dat vermoedelijk vooral door een ander uitgangspunt.

Zijn geschriften zijn dus wel degelijk de moeite waard. Men kan zich er geestelijk vruchtbaar mee bezig houden. U kunt op grond hiervan zelfs door eigen streven hoger inzicht en geestelijke harmonie bereiken. Toch betekent dit volgens mij niet, dat de steller een geestelijk vol ingewijde was.

De door u aangeduide geestelijke broederschap, zich noemende de stralen van licht of de stralen van het oerlicht bestaat inderdaad, is inderdaad een kleine groep, die werkt in en onder de Witte Broederschap. Zij is dus niet een zeer hoog staande geestelijke groep, die boven en buiten alle andere geestelijke groepen werkzaam is.

Hopelijk is dit antwoord u voldoende.

x Onlangs verscheen een boek van Rein Poortvliet, getiteld "de Kabouter". Waarschijnlijk niet geheel fantasie. Je hoort wel, dat kabouters bestaan, evenals elfen, alfen, trollen enz. Bestaan deze wezens en zo ja, welk doel streven zij na, hoe zijn zij ontstaan enz.

- In de eerste plaats: wanneer ik een kabouter was, zou ik mij aan de moderne maatschappij ook niet laten zien. Overigens zijn kabouters, trollen enz. in wezen fantasiefiguren, die geënt zijn op bestaande natuurgeesten.

Deze natuurgeesten kunnen hun functie soms wisselen, zodat de kabouter van vandaag de aardman van morgen en de trol van overmogen zou kunnen zijn. Ook het omgekeerde is denkbaar. Deze wezens zijn verbonden aan de elementen en leven in de uitstraling daarvan. Zij kennen een wisselwerking met alle leven zonder zelf geheel gelijk te zijn aan dat leven. Zij zullen zich afgestoten gevoelen door intense gedachtenstromen. Het gevolg is, dat zij voor de meeste mensen op de vlucht zullen gaan, want de gedachten van een doorsnee mens zijn voor een kabouter nog erger dan harde beatmuziek voor de liefhebber van de klassieke muziek.

Wezens, die door mensen als kabouters e.d. worden aangeduid, bestaan dus inderdaad. Het zijn natuurgeesten, niet geheel tot uw eigen levensgebied behorende en ook niet geheel behorende tot uw dimensie. Hun doel is bewuster leven. Hun oorsprong is met de uwe te vergelijken. Of Poortvliet hen ooit gezien heeft, betwijfel ik. Wat hij heeft getekend, is ongetwijfeld het gevolg van zijn eigen aanvoelen van de natuur, het dierlijke en levende element in die natuur vooral en de oude overleveringen, die de mensen gedurende vele eeuwen hebben opgebouwd.

x Is u iets bekend over de nieuwe wereldleraar uit Indië, Bachman Sri Reshni?

- Zover mij bekend is hij niet werkelijk de wereldleraar. Waarmede m.i. alles gezegd is.

x Indien er vroeger minder mensen waren en men over reïnkarnatie spreekt, hoe komt het dan, dat de aarde nu rond de 4 miljard zielen telt, terwijl het aantal toeneemt? Waar komen dan al die andere zielen vandaan om hier op aarde als mens geboren te worden?

- Mogelijk hebt u zich nog niet afgevraagd, hoe het komt, dat er steeds minder dieren op aarde leven. U vindt hen terug als mensen.

Te vaak denkt men, dat reïnkarnatie betekent, dat je de eerste maal reeds als mens inkarneert en dan als mens verder zult gaan. Maar dit is niet geheel juist. Je doorloopt als ik een bewustwordingsgang, waarbij je op een gegeven ogenblik de fase "menszijn" bereikt. De voorgaande fasen zijn dus van een andere aard geweest en kunnen ook een dierlijk bestaan omvatten, ja, zelfs een plantaardige inkarnatiereeks.

Indien u zich realiseert, hoeveel dieren en rassen geheel van de aarde verdwijnen, lijkt het dus eerder verbazingwekkend, dat er nog niet meer mensen zijn. Maar dat komt dan waarschijnlijk door het feit, dat de konijnen nog niet uitgestorven zijn.

x Indien het waar is, dat, zoals wel gesteld wordt, het menselijke denkvermogen zich 18.000.000 jaren geleden begon te ontwikkelen, zodat de mens een denkend wezen werd, te onderscheiden

van het dier, is volgens mij de mens mentaal en geestelijk sindsdien niet zo heel veel verder gekomen. Zeker wanneer men hoort, hoevele mensen in het verleden volingwijd waren. Indien deze ingewijden nu in de sferen vertoeven en direct of indirect betrokken zijn bij de ontwikkeling van aarde en mensheid, kunnen zij dan groepen en personen op verschillende plaatsen niet onafhankelijk van elkaar zó beïnvloeden, dat een soort pinksterontwaken plaats vindt. Zodat een mens op staat en leringen verkondigt, die hij van de een of andere meester ontvangen heeft. Of moet de mens zijn eigen weg zoeken en zijn eigen leer verkondigen met alle gevolgen vandien?

- Indien u uit wilt gaan van het pinkstergebeuren, spreekt u over glossalie, waarbij klanken worden uitgestoten, die onder bepaalde omstandigheden mogelijk betekenis krijgen voor de toehoorders. Zou je zo een leer moeten verkondigen, dan zou je al snel in een zenuwinrichting terecht komen en voor men u daaruit weer vrij zou laten, zoudt u alle glossalie wel weer vergeten hebben. Een dergelijke "pinkstergebeuren" behoort dus op het ogenblik niet tot de mogelijkheden, die doelmatig zijn.

Gaan wij uit van een direct beïnvloeden van groepen en personen, dan dient men zich te realiseren, dat deze beïnvloedingen wel degelijk plaats vinden en onder deze omstandigheden ook plaats kunnen vinden, mits de werkingen sublimaal blijven.

Dit betekent, dat het werkelijk besepte onder de dremmel van het bewustzijn verborgen moet blijven, omdat een ieder, die in deze wereld vanuit een vol geestelijk bewustzijn als mens waar zou willen leven en streven, ongetwijfeld beschouwd zou worden als een nog grotere vijand van de maatschappij dan b.v. een Baader-Meinhof groep.

De mensheid moet langzaam groeien. Er zijn steeds weer perioden, waarin de geestelijke groei van steeds meer mensen snel toeneemt. Op het ogenblik bevindt u zich aan het begin van een dergelijke periode. Er zijn echter eveneens fasen, waarin de mens zich meer tot de materie wendt en zo, door zijn sterke verbondenheid met de materie dus, een verdere ontwikkeling doormaakt, die hem dan geestelijk weer de mogelijkheid geeft vele facetten van eigen bestaan en wereld juist te waarderen en zo de krachten daarin werkzaam ook vollediger te erkennen.

Deze processen spelen zich voortdurend af. Elke mens maakt hierdoor een eigen bewustwording door. Er bestaan helaas nog geen groepsreizen naar het hogere licht, dus zal een ieder zijn eigen weg af moeten leggen, een ieder zal op eigen wijze bewuster worden. Dit alleen reeds, omdat elke mens als ziel een uniek deel is van de kosmos en daarom niet geheel gelijk kan zijn aan of geheel vervangen zal kunnen worden door een ander in een kosmisch geheel, dat buiten de tijd bestaat.

U stelt verder de ontwikkeling van het menselijke verstand op rond 17.000.000 jaren geleden. Mij lijkt dit kort. Het eerste mensachtig bewustzijn zult u volgens mij reeds aantreffen rond 32.000.000 jaren geleden.

Beziet men de overgang van dier naar mens, dan is er echter lange tijd geen enkel verschil buiten de wijze, waarop het geheugen wordt gehanteerd.

Het geheugen is dus de eerste factor, die de volgens u menseijke kenmerken op de voorgrond brengt. Voordien echter heeft reeds een ontwikkeling van besef plaats gevonden, waardoor het

ik zichzelf niet alleen meer zag als centrum van het gebeuren, waarbij alles geheel op het ikzelf betrokken wordt, maar het ik meer en meer in staat is zichzelf ook te zien als factor in het gehele gebeuren.

Wanneer dit besef ontstaat, blijven echter dierlijke factoren nog steeds een rol spelen. Er is een lange tijd geweest, waarin mensachtigen, zoals de verre voorvaderen van mens en aap, leefden onder een sterke instinctdrang, terwijl zij toch reeds een innerlijk besef bereikten, waardoor het hen o.m. mogelijk was contact op te nemen met hogere geesten.

Naar ik hoop, beantwoordt dit de vraag altans enigszins. De aangesneden materie op zich is dermate omvangrijk, dat je daaraan alleen reeds vele avonden zou kunnen wijden.

x Het lijkt wel, dat er in de geest, zoals bij ons op aarde, verschillende opvattingen bestaan omtrent de meeste zaken. Bij zondere begrippen worden ook vaak met elkaar verward. Kunt u ons, volgens de waarden van uw groep, zeggen wat verstaan moet worden onder: ziel, geest, ego, het licht, zijn, bewustzijn enz.

- Al deze waarden worden door ons steeds met de stof in verbinding gebracht, omdat wij spreken daarover met mensen. Onze omschrijvingen zijn soms afwijkend. Wij weten dit en hebben dit meerdere malen gezegd.

Ziel is voor ons de goddelijke vonk, waarin de geest, het bewustzijn, zich groepeerd. Daar, waar vonk plus bewustzijn aanwezig zijn, spreken wij van ego, ongeacht het aantal voertuigen, dat aan deze beide waarden kan zijn toegevoegd.

Spreken wij over bewustzijn, dan gaat het bij ons om een openheid, waardoor uitwisseling van gegevens met de kosmos een het vormen van een beeld van eigen ik mogelijk worden. Onderbewustzijn is voor ons een deel van het gehele bewustzijn, waarin het voornoemde wel geldt, maar het geheel niet zonder meer toegankelijk is voor het bewustzijn van het niveau of de wereld, waarin je leeft.

Bovenbewustzijn wordt door ons gebruikt om een gemeenschappelijk bewustzijn, of een dergelijke bewustzijnswaarde aan te duiden, waarin een ieder deel heeft, omdat hij behoort tot een groep entiteiten met vergelijkbare afstemming, terwijl daaruit soms geput kan worden, zonder dat men zich van het bovenbewustzijn of de inhouden daarvan als geheel voortdurend bewust is.

Voor een mens dus: een gemeenschappelijk bewustzijn, waaruit men door eigen afstemming, concentratie e.d. bepaalde gegevens kan onttelen, die in het ik dan echter worden ervaren als inval, inspiratie e.d.

Het onbewuste is de aanduiding, die wij gebruiken voor die delen van het bewustzijn, waarvan je in je eigen wereld en binnen de termen daarvan geen besef hebt, al is dit alleen maar, omdat het voertuig, waarin het ikbesef tijdelijk gekoncentreerd is, niet de nodige associaties kent. Van het onbewuste zal men zich dus nooit een voorstelling kunnen vormen, ook al zal men het bestaan daarvan vaak vaag aanvoelen.

Intuïtie is voor ons niets meer of minder dan een kenvermogen, dat niet als zodanig wordt gerealiseerd en zo een reactie in het ik veroorzaakt, welke niet op beseft bewuste en redelijke waarden alleen gebaseerd kan zijn, volgens de normen en het besef van dit ik.

Zoals u kunt konstateren, zijn deze zaken in onze omschrijvingen voor de mens wel degelijk zonder meer te volgen. Wij proberen onze formuleringen zoveel mogelijk redelijk te houden. Hierdoor ontstaan t.a.v. het gebruik van termen wel eens afwijkingen t.a.v. andere geestelijke groepen. Maar deze afwijkingen zouden toch ontstaan bij een andere, voor de mens vagere aanduiding, omdat dan een ieder voor zichzelf de werkelijke betekenis en bedoeling gaat interpreteren.

Wanneer wij een vaste interpretatie hanteren, menen wij altans enige verwarring te kunnen vermijden. Wij geven ook regelmatig de betekenis van bepaalde woorden in ons gebruik daarvan. Al meer dan 25 jaar geleden is het eerste geschrift in de huidige stoffelijke orde hierover verschenen en sindsdien werden over deze omschrijvingen regelmatig, ongeveer eens per twee jaren, lezingen gegeven vol definities. Wij hopen zo een redelijk, filosofisch en zelfs logisch houdbaar geheel op te kunnen bouwen, waarin de mens, ongeacht de geloofselementen, die voor u bij dit alles nog onvermijdelijk zijn, een mens zichzelf tot ook verstandelijk terug kan vinden.

Op het ogenblik, dat men inplaats van gangbare woorden vreemde termen als vervanging gaat gebruiken, ontstaat immers een soort geheimspraak, waarin op de duur geen mens meer de weg weet te vinden. Het gevolg is, dat het geloofselement onredelijk versterkt wordt, terwijl steeds meer mensen de termen, die zij wel hanteren, maar niet geheel begrijpen op een eigen en zo nog meer verwarrende wijze gaan gebruiken.

x Zijn er op aarde of in de zeeën nog voorwereldlijke dieren of vissen, die nog niet aan de mensen bekend zijn. Zo ja, waar en wat voor soort dieren?

- Simpel gesteld: er zijn nog levende fossielen. Zij zijn niet geheel indentiek meer aan de oervormen. Een deel van deze wezens is nog niet door de mensen van deze tijd gevonden. Het merendeel daarvan komt voor in delen van de Indische en Stille Oceaan, een betrekkelijk klein aantal komt ook voor, voornamelijk op het zuidelijke halfrond, in de Atlantische oceaan. Op het land komen dergelijke levensvormen weinig of niet meer voor. Reptielen en vissen zijn de meest voorkomende prehistorische vormen, die nog op aarde voorkomen. Sommigen herinneren zelfs nu nog aan de sauriërs, ofschoon zij in omvang daarvan sterk verschillen.

Ik wil hieraan toevoegen, dat enkele levensvormen, die al lang als fabel worden bechouwd, op aarde nog voorkomen in hooggebergten en andere ontoegankelijke gebieden. Hun aantal is echter zeer klein. Toch zou men, wanneer men hen aan zou treffen en eens zou zien naar de celstructuur, zoveel afwijkingen van het nu normale aan kunnen treffen, dat men zou moeten spreken over in verhouding eenvoudige levensvormen met groot aanpassings- en recuperatievermogen.

In deze zin kan de vraag bevestigend beantwoord worden.

x Het monster van Lochness?

- Het geven van een eerlijk antwoord zou mij wel eens in moeilijkheden kunnen brengen met de v.v.v. van Lochness. Een groot deel van de daar gedane waarnemingen is fout, onjuist. Toch bestaan er inderdaad grotere dieren, niet behorende tot een algemene soort, die wel optreden in het Loch. Tussen het Loch en de zee bestaat een verbinding, ook al ligt deze nogal ver onder de waterspiegel.

Er is dus geen sprake van één, of zelfs maar van één soort "Nessie". Maar de mensen daar zijn zo gehecht aan hun voorstelling van Nessie, dat zij zelfs een soort Nes-café hebben uitgevonden....

x Toen de Amerikanen naar de maan gingen, werd hier gezegd, dat zij vreemde dingen zouden ontdekken. Wat hebben zij daar gevonden, dat niet of niet geheel geopenbaard is?

- Er zijn nogal wat beredeneringen en veronderstellingen, die nooit gepubliceerd zijn, o.m. gebaseerd op de vreemde reschantie-effecten bij enkele proefexplosies.

Men heeft echter kunnen konstateren, dat de maan geen homogene planeet is, dat er vreemd genoeg zwaardere en dichtere schollen in voorkomen, zowel als schijnbaar lege ruimten. Een verder onderzoeken van deze en dergelijke vreemde zaken is echter, gezien de andere plannen en de kosten, nu niet opportuun. Vandaar, dat dergelijke dingen worden verzwegen tot andere projecten, waaraan men meer gezag en mogelijkheid tot het verwerven van gelden verbonden ziet, volbracht zijn.

En indien u haast hebt: wacht tot het vierde kabinet Den Uyl en u gaat met zijn allen naar de maan. Dan kunt u het zelf verder nakijken.

x Volgens courantenberichten zou een medium tijdens zijn afwezigheid stemmen op de band van een recorder hebben vast gelegd uit de ruimte of sfeer. Is hierbij sprake van woordvorming zonder gebruikmaking van een stem? Zo dit mogelijk is, hoe vindt de klankvorming dan plaats?

- Er worden geen klanken gevormd. Wat in feite gebeurt, is het in bepaalde trillingen moduleren van hogere trillingen. Daarvoor is de aanwezigheid van een oscillatortrap nodig plus enkele bijzondere condities, waaronder een mate van fluïditeit of kracht, zij het gebonden aan een plaats of aan een persoon, die voldoende vrij komt om een manipulatie van microstromen mogelijk te maken.

Trouwens, wat is spreken anders dan het wekken van trillingen? Ik b.v. druk op bepaalde knopjes in de hersenen van het medium, waarop klanken automatisch bij de stembanden worden gewekt en uit de mond komen.

x Op de maan is, in de Zee der stilte, een lichtflits waargenomen. Wat was dat?

- Volgens de deskundigen een meteorinslag. Maar indien u een sprookje wilt horen, dat dicht bij de waarheid ligt:

Er is een station van ruimtevaarders in de maan geweest. Bij ontruiming had men bepaalde waarnemingsinstrumenten nog niet geheel afgetakeld. Nu er mensen op de maan rond zijn gaan lopen, bestond het gevaar voor ontdekking en hebben de eigenaars gezegd: je moet die kinderen geen dingen in handen geven, waarmee zij al te snel verder zouden kunnen komen. Dus hebben zij deze zaken weggehaald.

De lichtflits was dus het gevolg van een landing plus bepaalde activiteiten. Iets dergelijks is al eerder waargenomen, b.v. in 1936, toen men meende, dat er sprake was van een vulkanische uitbarsting op de maan en in feite alleen service aan deze apparatuur plaats vinden moest. Ook in 1922 zijn dergelijke waarnemingen, zij het niet zo uitgesponnen, ook in de publiciteit gekomen en in 1947 of '48 meldde men eveneens het waarnemen van

lichtschijnsel binnen de nachtgrens op de maan. Maar het is begrijpelijk, dat men niet wil aannemen, dat anderen op de maan naar believen kunnen handelen en landen, wanneer het de mensen zoveel moeite kost om daar voor korte tijd te komen en te verblijven. Vandaar dat de officiële verklaring voor dit alles nog steeds luidt: meteorinslagen.

x Toen Armstrong voet zette op de maan, zei hij: Wij zijn niet alleen. Deze zin is verder altijd weggelaten.

- Waarbij je alles kunt denken, zelfs, dat men dit verkeerd heeft gehoord. Besef echter, dat, zelfs indien de man had gezegd: Er staan hier vreemde, niet menselijk ruimtevaarders naast mij, zoudt u er niets van te horen hebben gekregen, voor de deskundigen voldoende wapens zouden hebben ontdekt en ontwikkeld, dat zij overtuigend zijn dergelijke vreemde wezens zo nodig de baas te kunnen.

Juist bij degenen, die grote macht bezitten, leeft een sterke angst voor vreemde en mogelijk grotere machten zo groot, dat men alle berichten, die daarmee in verband zouden kunnen staan, zou proberen te onderdrukken of altans zodanig te vervormen, dat mededelingen daarover geen indruk op de mensen kunnen maken.

x De groep, waartoe ook Uri Geller behoort, beweert, dat er binnenkort een massale ruimtelanding te verwachten is op deze aarde. Wat kunt u daarover zeggen?

- Ik kan de mogelijkheid niet geheel uitsluiten. Zoudt u mij vragen, wat de waarschijnlijkheid in dit geval is, zo lijkt het mij nog het meest waarschijnlijk, dat dergelijke boodschappen gezwaam in de ruimte zijn.

Landingen in zo grote mate als wordt gesteld, zijn alleen denkbaar, wanneer het gaat om wezens, die u aarde zouden willen koloniseren en zover mij bekend zijn er niet veel van die soort en niet hier in de buurt. De enige andere reden zou kunnen zijn, dat men om strategische redenen de aarde als uitgangspunt wenst te gebruiken. Er is mij niets bekend van een oorlog, waardoor iets dergelijks noodzakelijk zou zijn.

De veronderstelling, dat andere wezens dwaas genoeg zullen zijn om naar de aarde te komen met het doel, de mensen te bekeren, gaat mij te ver. Ook al zullen er in alle rassen wel enkelen te vinden zijn, die goede bedoelingen hebben, zo moet er altijd nog wel iets tegenoverstaan, wil men zijn zendingsdrift inderdaad ver van huis uit gaan leven.

Dat andere is, ook in de ruimte: eigen belang. Dit eigenbelang voor ruimtevaarders zou kunnen ontstaan, indien er sprake is van een bijzondere kennis, materialen, of kunstvormen te vinden zijn, die in de ruimte nog onbekend zijn, dan wel een afleesbare filosofie, die zoveel ongekennde gedachten inhoudt, dat hierdoor een nieuwe benadering van het Al en de problemen daarin mogelijk zou worden.

Dit laatste lijkt mij op aarde zeker niet aanwezig, een zo grote waardering voor de andere genoemde waarden lijkt mij zeer onwaarschijnlijk.

x Kunt u iets vertellen over de I Tjing ?

- Dit orakelboek is gebaseerd op de wetten van toeval.

De achterliggende stelling luidt: er bestaat geen werkelijk toeval, maar alleen een voortdurende ordening. Wat betekent dat

ik, wanneer ik het toeval uitdaag, in feite alleen de ordening zich doen openbaren. Wat weer betekent, dat het erkende betrekking moet hebben op mijn eigen lot, ook al kan ik dit nu nog niet overzien.

In het boek staan vele regels, zeg maar gedichtjes. Door deze aan de hand van het toeval juist te combineren, ontstaan de orakelspreuken. Deze zijn echter niet altijd bepaald duidelijk.

Maar degene, die hierin de toekomst probeert te lezen, zal ongetwijfeld zijn onderbewustzijn hierdoor zo stimuleren, dat bepaalde indrukken en gedachtengangen op de voorgrond treden. Deze verbindt hij dan aan de gevonden regels, zodat hij daaraan op grond van niet beseft weten en vermoeden een betekenis toekent, die in de regels zelf niet aanwezig is.

Als zodanig is het inderdaad een van de mogelijke middelen om eigen onderbewustzijn zodanig te activeren, dat je je bewust wordt van feiten of weten, welke je, om welke redenen dan ook, tot op dat ogenblik voor jezelf verborgen hebt gehouden.

Dus een projectieproces en geen kosmische regels, of zelfs een kosmische ordening zonder meer. Daarom is het ook niet belangrijk, of je bij het werpen gebruik maakt van munten of stengels van het duizenguldenblad.

x Maakt het bij dit alles nog verschil uit, of je een westerling bent dan wel een oosterling?

- In zoverre, dat je door opvoeding en ten dele uit voorgeslachten geërfde genetische waarden, als oosterling op een andere wijze en met andere emoties zult reageren dan een westerling.

Het betekent verder, dat een westerling b.v. gevoelig zal zijn voor stoffelijke zaken, terwijl de oosterling weer reageert op emotionele en zelfs geestelijke zaken, waaraan de westerling gemeenlijk voorbij gaat, of geen begrip voor heeft.

Het is duidelijk, dat de westerling zo tot een andere waardering zal komen. De oosterling zal vooral de geestelijke waarden en emotionele impulsen laten tellen en zo komen tot een juistere afstemming op de mogelijkheid, van paranormale eigenschappen en onderbewuste kennis gebruik te maken.

De oosterling heeft dus gemeenlijk wat meer mogelijkheden, die echter niet voort behoeven te komen uit een bijzondere begaafdheid, maar stammen uit een frequenter gebruik van bepaalde gaven en mogelijkheden, dan de laatste paar duizend jaar in het westen ooit het geval was.

Mogelijk zou je dit laatste zelfs kunnen beschouwen als een direct uitvloeisel van het christendom. Want de christenen hebben degenen, die zich met de natuur en haar bezielende krachten bezig plachten te houden, achtervolgd, dus juist degenen, die op deze wijze hun eigen gevoeligheden en mogelijkheden in standhielden en gebruikten, tot heksen, duivelsaanbidders e.d. verklaard, verdreven, vervolgd, gemarteld, verbrand.

Dit betekende in het westen, dat degenen, die dergelijke gaven alsnog in standhielden en wisten te gebruiken, het masker van vrome christenen moesten aannemen, maar zo ook gedwongen werden een groot deel van eigen mogelijkheden en gevoeligheden

steeds weer te verloochenen.

Hierdoor kwam men tot een meer en meer op filosofische wijze weergegeven van het paranormale, terwijl de praktijk steeds beperkter werd. Het eindresultaat was, dat de oude kennis meer en meer een theorie werd, die slechts door enkelen nog verwezenlijkt kon worden.

x Is de verschrikkelijke sneeuwman 'n legende of een waarheid?

- Hij is geen absolute legende. De yeti, zoals deze wordt voorgesteld, bestaat wel niet, maar er zijn wezens, die toch aan veel, wat over de yeti wordt beweerd, kunnen beantwoorden.

Er zijn inderdaad menselijke, maar volgens de huidige normen niet geheel menselijke wezens, die nog in bepaalde delen van de Karakorums leven, zoals ook soms in de hoogvlakten van Tibet en zelfs in een deel van de Gobi nog kunnen worden aangetroffen, zij het in enkele exemplaren.

Deze wezens zijn in feite niets anders dan verwilderde mensen uit een ver verleden, toen door strijd en rampen een eens zeer vruchtbaar rijk tot woestijn werd en enkelen toch zelfstandig wilden blijven voortleven.

Hun nakomelingen zijn meer en meer ontmenselijkt. Een deel van hen is later bekend geworden in de vorm van zeer primitieve en niet bepaald mooie bergstammen. Degenen, die geheel buiten de menselijke samenleving en ontwikkeling zijn gebleven, gingen verder terug naar de natuur. Zij hebben echter niet de enorme afmetingen, die men bij de yeti veronderstelt. Zij zijn betrekkelijk smal gebouwd, zelden groter dan 2 m., hebben echter grotere voeten en ook grotere handen, waarbij echter ondanks het grote grijpvermogen van de handen de duimen minder beweeglijk zijn geworden dan bij mensen en apen.

De meesten van hen zijn nogal dicht behaard - wat in dat klimaat geen weelde is - terwijl de borstkas gemeenlijk zeer ontwikkeld is, mogelijk als gevolg van een vele geslachten lang leven in ijlere lucht. Opvallend is, dat deze wezens tot op zeer grote hoogten opvallende prestaties kunnen leveren.

x Kunt u iets vertellen over die beschaving, die eens in de Gobi-woestijn bestaan heeft?

- Iets, ja. Er zijn altijd weer rijken geweest, die door krijgers of priesters beheerst werden. Zolang deze kasten elkaar afwisselen, is er niets aan de hand, zolang zij samenwerken evenmin. Een beschaving verandert dan zo nu en dan wel van karakter maar zal zich toch verder kunnen ontwikkelen.

Op het ogenblik, dat deze kasten echter met elkaar in strijd komen, wordt het gevaarlijker, daar beide partijen dan geneigd zijn alle denkbare middelen te gebruiken. In het onderhavige geval betekende het o.m., dat men rivieren in een andere bedding probeerde te brengen en overal brand stichtte op het gebied van de tegenstander zonder het vuur in bedwang te kunnen houden.

Het gevolg was, dat zeer grote gebieden volledig kaalbrandden, inclusief plantaardige afzettingen - veen. Men deed dit wel alleen om zijn tegenstander te schaden, maar hierdoor ontstonden hevige regenstormen, die de bovenlaag van vruchtbare grond op vele plaatsen wegspoelde. Hierdoor werd het klimaat op korte termijn sterk beïnvloed. Toen kort daarna

meerdere hevige aardbevingen ontstonden, trokken veel mensen weg. Slechts enkele gebieden bleven nog bewoond- de z.g. ruinensteden in de Gobi - tot ook dezen verlaten werden.

Daar de zode verteerd of weggespoeld is, ontstaat een woestijn, die steeds hardere eisen stelt aan hen, die daar nog in leven proberen te blijven.

In dit geval waren die resten van de oorspronkelijke bevolking bovendien vijanden voor een ieder, omdat men meende, dat zij een vloek met zich droegen. Een toevlucht zoeken in eenzame en onherbergzame streken was daardoor de enige mogelijkheid van degenen, die alsnog het woestijngebied probeerden te ontvluchten.

x Men heeft er vrij veel verglazingen gevonden, die zouden duiden op atoomexplosies ?

- Er was geen sprake van atoombommen, zoals u die nu kent. Indien u wilt spreken over middelen, waardoor een zeer grote hitte veroorzaakt kan worden en grote branden kunnen worden gesticht, akkoord. Sommige middelen ontwikkelden een temperatuur, die op kon lopen tot rond 35.000 graden. Dus geen atoomexplosies volgens de huidige zin van dit woord.

En dat was kennelijk de laatste vraag. Wel, u zult moeten toegeven, dat ik mijn best heb gedaan alles zo kort, zo duidelijk mogelijk te beantwoorden. Indien u meent, dat ik niet volledig genoeg ben geweest, krijgt u na de pauze alsnog de gelegenheid, op uw vragen terug te komen.

Wat mij betreft, zou ik alleen het volgende nog willen opmerken: Wanneer wij ons voortdurend bezig houden met hetgeen er vroeger is geweest, of ons steeds weer bezig houden met ruimtevaarders, die op aarde zouden moeten landen, lijkt het mij toe, dat je te veel over het hoofd ziet, dat het de taak van de mens op aarde in de eerste plaats is steeds bewuster te gaan leven.

M.a.w.: wat nu gebeurt, wat er nu is, is altijd voor u en uw ontwikkeling veel belangrijker dan alles, wat 100 jaren of meer geleden is gebeurd, of alles, wat in de komende honderd jaar kan gaan gebeuren.

Juist door te leven in het heden, wat meer realistisch te zijn t.a.v. je eigen geestelijke ontwikkelingen, zowel als t.a.v. je eigen stoffelijke verhoudingen, zul je bewuster gaan leven.

Bewuster leven betekent ook, dat je je eigen gevoeligheden en mogelijkheden op een juistere wijze zult kunnen richten. Wat op zijn beurt betekent, dat je langzaam maar zeker een deel van het menselijke bestaan, dat in het westen in het vergeetboek was geraakt en daar bekend staat als paranormale vermogens, weer zult leren gebruiken en daarmee de eigen mogelijkheden zowel in geestelijk opzicht als in eigen stoffelijke wereld aanmerkelijk zult kunnen vergroten.

U moet mij niet kwalijk nemen, dat ik dit aan uw op zich interessante vragen toevoeg. Want al te vaak zien wij, dat mensen hun innerlijke werkelijkheid vergeten over vragen als: zijn er nog monsters? Mijn antwoord zou luiden: kijk maar om je heen.

' Worden wij gered'? waarop het antwoord zou moeten luiden: pas de Münchhausentechniek toe, door jezelf stevig in de kraag te pakken en op te heffen.

Iets, wat , geestelijk gezien, werkelijk tot de mogelijkheden behoort, ook al gaat het wel iets anders dan de beroemde leugenbarcn het placht te vertellen.

Altijd weer hoor je mensen uitroepen: Wat hebben wij aan allerhande filosofieën? Wij willen feiten zien. Maar zo er dan feiten komen, beginnen zij onmiddellijk een nieuwe filosofie te ontwikkelen, die het hen mogelijk moet maken alle lastige feiten weer weg te verklaren. Voor mij overigens onbegrijpelijk.

Ik meen, dat je kunt leven met de feiten, mits je je eigen innerlijk met al zijn emoties, soms opwellende kennis en intuïties als feit aanvaardt.

De mens, die zo leert leven, met hetgeen hij feitelijk is, kan een groter bewustzijn verkrijgen, omdat zijn besef ook steeds zal zijn aangepast aan het heden, harmonisch zal kunnen zijn met alle invloeden, die in dit heden optreden en als zodanig ook de kosmische waarden, die in het heden manifest zijn, voor zich steeds duidelijker zal gaan beseffen.

En voor ik u allen nu in slaap zie vallen, ga ik afscheid nemen en dank ik u voor uw aandacht. Na de pauze komt een andere spreker, die in eigen tempo en op eigen wijze zal proberen op uw vragen in te gaan. Hebt u nog dringende vragen, dan kunt u die het beste in de pauze even opschrijven. Heeft u geen vragen, dan is het ook niet erg, want wanneer ik mijn kollega ook maar enigszins ken, kletst hij de tijd toch wel vol.

Ik heb mijn taak volbracht en wens u allen verder een Goedenavond.

-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

Ik dank U voor uw hartelijk welkom. Het is vragen - avond, dus zijn er nog vragen? (ja, er zijn nog vragen) Dan heb ik misschien nog wel een antwoord ook.

x Zal de atoombewapening nog een snellere vlucht nemen , of zal men die op tijd nog af kunnen remmen? Kan onze minister hieraan iets af of toe doen?

- Het zit er in, dat de atoombommen inderdaad een zeer hoge vlucht nemen, inclusief een groot deel van de aarde. Afremmen is echter in deze tijd moeilijk, zoal mogelijk. Want rond dit wapen is een gehele en omvangrijke industrie tot stand gekomen, terwijl vele mensen door het bestaan van en produceren van dit en dergelijke wapens steeds rijker en/of beroemder worden.

Het hanteren van atoomkracht geldt als teken van macht, vooral wanneer je in naam van de vrede aan anderen atoomcentrales kunt verkopen en zo mogelijk een breedercentrale, waardoor die anderen echter al snel op het denkbeeld komen een eigen soort atoombom te maken.

Het enige, waarvan je in dit verband zeker kunt zijn, is het feit, dat niemand meer een atoombom kan gooien zonder er zelf ook een op zijn test te krijgen. Een echte testcase dus.

Of uw minister daaraan iets kan doen? De goede man kan niet eens werkelijk iets doen aan de toestand in Nederland en u zoudt hem de zaak over de gehele wereld in orde willen laten maken?

Vergeet niet, dat een nederlandse minister, die naar buitentoe daarmee te maken heeft, maar een gewone Stoel is, dus geen fauteuil, laat staan een crapaud.

Trouwens, van Nederland kun je niet ten onrechte beweren, dat het het meest reformatorische land is, dat in naam van de progressie preken houdt tegen de wereld, waarop zelfs een Luther en een Calvijn trots zouden zijn geweest, zonder zelf de praktijk geheel te beoefenen.

Vergeef mij dit antwoord a.u.b. En als u mij soms wilt vergeven: geesten reageren niet meer op arseen en dergelijke.

x Kan de geest daar dan niets tegen doen? Ik vind het maar een gevaarlijk spelletje....

- Gevaarlijk is het voor ons natuurlijk niet, maar wij hebben natuurlijk wel bezwaren tegen de plotselinge invasie, die daaruit voor ons voort zou kunnen komen.

Wat de rest betreft, moet u maar goed onthouden, dat atoombommen en vele andere gevaarlijke zaken het logische gevolg zijn van een materialistisch technische ontwikkeling en de industrialisering, waaraan de mensehid zich voor een groot deel gewijd heeft.

Op het ogenblik, dat de mensen tot een wat andere wijze van leven leren komen, zichzelf leren beheersen en minder eisen stellen, ontstaat er als vanzelf ook een andere mentaliteit. Dan gooit men niet meer met atoombommen.

x Komt dat ooit?

- Een vraag, waarop het geheel juiste antwoord ook voor mij duister blijft. Maar laat mij het als volgt stellen: Wanneer de periode 1980 tot 1984 voorbij is, zonder dat overvloedig atoombommen vallen, is de kans erg groot, dat de nu reeds op gang gekomen mentaliteitsverandering dermate snel verder gaat, dat er geheel geen atoombommen meer zullen vallen en de gevallen eerder onder degenen geteld kunnen worden, die nog atoombommen willen aanmaken.

Waar zij vallen, weet ik natuurlijk niet en waarop zij vallen evenmin. Wel weet ik, dat het deze heren, wanneer zij bij ons komen, niet mee zal vallen. Voor de rest moet u het maar van geval tot geval bekijken.

x En die neutronenbom?

- Zakelijk bezien is dit een zeer verstandig wapen: het wonderlijke daarvan is, dat geen materiele schade zal worden aangericht daardoor. Dus die bommen kun je ook gebruiken in het gebied van je bondgenoten. Je houdt dan op de duur wel geen bondgenoten over, maar in ieder geval worden je belangen daar dan niet te zeer geschaad.

Deze uitvinding lijkt mij overigens alleen maar een logische ontwikkeling, wanneer ik haar zie vanuit de nu bij machthebbers heersende mentaliteit. En de volgende zal dan wel een z.g. aardkraker of zoiets. Want de betrokkenen zullen denken: wanneer wij een bom hebben, die, wanneer hij ontploft de gehele aarde vernietigt, zal niemand tegen ons op kunnen gaan bieden. Dus zal er nooit werkelijk iets mee gebeuren.

Waarbij men dan over het hoofd ziet, dat een kinderlijke geest maar eens even met het knopje in kwestie behoeft te spelen en bom, daar gaat alles.

En dan blijft er geen pa of ma meer over om een pak slaag te geven en te roepen: wat heb je nu weer uitgespookt, bengel? Of mogelijk toch. Maar dan wel aan onze kant. Daar zou men de betroffene kunnen voorwerpen, wat hij heeft uitgespookt om vervolgens met zijn allen verder maar te gaan spoken.

Nu klinkt dit alles erg pessimistisch. Daarom het volgende, dat ook uw aandacht waard is: De meeste wapens worden niet gemaakt om te gebruiken, dus ook atoombommen en neutronenbommen niet.

De enige ellende is natuurlijk, dat je dan op een gegeven ogenblik te veel wapens hebt, waarop de een of andere knappe kop mogelijk begint te overwegen, of het voor de economie niet beter zou zijn, wanneer men die wapens alsnog zou gaan gebruiken.

Van atoombommen kunnen wij echter met zekerheid stellen, dat geen deskundige die dwaasheid zal begaan. Je moet dus alleen de betrokkenen bij voortduring voorhouden, dat het gebruik van atoomwapens nooit en voor geen enkele partij rendabel kan zijn.

x U bent bang voor een invasie. Maar er zijn steeds meer natuurrampen en die worden verwacht. Dat wordt dan ook een invasie...

- Dat wordt geen echte invasie, dat is alleen een tijdelijke toename van het aantal emigreés. Nu hebben wij wel geen Stateneiland of iets dergelijks, maar in dergelijke gevallen brengen wij de mensen voorlopig in het een of andere sfeertje onder om hen daarna stuk voor stuk door te sluizen. Dat gaat best en daarin hebben wij ervaring genoeg.

Maar wanneer de gehele mensheid ineens overgaat, wordt het ook voor ons wel een beetje veel in eens, snapt u? Zelfs voor goed georganiseerde sferen is zo iets te veel. En de lichte sferen vormen eigenlijk de best geregelde anarchie, die je je als mens maar denken kunt. Juist daarom vraag ik mij af, of bij een opeens overgaan van de gehele of bijna de gehele mensheid onze goed functionerende, maar op vrijheid gebaseerde samenwerkingen alles binnen enkele eeuwen zou kunnen afhandelen.

Jullie komen er niet achter, wat ik nu bedoel? Wel, de zaak is doodeenvoudig, wanneer je eenvoudig dood bent. Want elke geest is geheel zichzelf en is tot niets verplicht. Wat trouwens betekent, dat de doorsnee geest veel meer doet, dan hem in het geval van verplichte taken zou worden toegedeeld. Want wanneer je een taak toegewezen krijgt, doe je alleen wat je moet doen, maar wanneer je vrij bent doe je alles, waarvan je voelt het te moeten doen.

Maar op een ogenblik, waarop er zoveel werk komt, dat je het niet meer aankunt, kan ik mij voorstellen, dat er heel wat geesten zullen mopperen: Waar zijn nu de hoge Pieten? Laten die nu eindelijk eerst maar eens iets doen voor al het licht, dat zij hebben.....

Ik zeg niet, dat het zo zal zijn, maar menselijk bezien is iets dergelijks wel degelijk mogelijk. Of niet soms?

Ofschoon het bij ons natuurlijk nooit zo erg is als bij u. Voor de mensen typerend vind ik een regering, die nog niet eens een echte regering is, maar alvast wel besluit om de ministers opslag te geven, opdat zij niet behoeven te lijden onder de nullijn, die zij anderen willen opleggen.

Waarbij ik mij afvraag, wat deze mensen zijn, wanneer zij een dergelijke lijn aan het volk proberen op te leggen. Het gaat over de nul-lijn, dus u kunt kiezen tussen nullen en lijntrekkers.

Trouwens, een vriend van mij heeft al eens gezegd, dat Nederland een gelukkig land is, dat helaas door gebrek aan staatslieden alles aan de politici moet overlaten.

x Op wetenschappelijke gronden is in 1980 de aardbeving van San Francisco voorspeld. Wat denkt u daarvan?

- Ik heb zo het gevoel, dat het bij de Andreusfoult al eerder wat gekraakt en gebeefd zal hebben. Maar volgens mij zal de grote klap wel wat later komen, vermoedelijk in de eerste helft van 1981.

Wanneer dit het geval is, heeft het toch nog een goede zijde: er zal dan voorlopig in die buurt geen werkeloosheid zijn onder de bouwvakkers.

Ik heb het gevoel, dat u dit een cynische opmerking vindt. Persoonlijk bedoel ik geen cynisme, maar wil ik alleen nuchter commentaar geven. Neem mij niet kwalijk: de mensen weten allang, dat daar een fout in de aardkorst zit. En wat hebben zij gedaan? Zij hebben er o.m. een kerk opgebouwd, schijnbaar met het denkbeeld: Wanneer God zijn huis wil houden, zal hij de aardbeving wel tegen moeten houden. Dan staat er nog een aantal instituten voor veteranen op. Nu ja, die mensen kosten toch alleen maar, dus wanneer die met de hele boel in elkaar vallen, acht men dit waarschijnlijk niet zo erg. Ook scholen zijn er gebouwd op de foult en zelfs enkele gebouwen van de gemeente zelf.

Dus wanneer u over die ramp denkt, moet u het maar net zo doen als de betrokkenen: Iets wat bekend is, waarvan de uiteindelijke onvermijdelijkheid wel vaststaat, maar waarmee men geen rekening wenst te houden. Dan moet men de konsekwenties ook zelf maar dragen. Wij op onze beurt zullen ons best doen om, wanneer het eenmaal zover komt, allen die overgaan, zo snel mogelijk duidelijk te maken, dat doodgaan ook best gezellig kan zijn.

Hebt u komentaar? Vragen? Neen? Vreemd. Wanneer ik probeer vragen te beantwoorden, houden de mensen altijd snel hun mond. Hoe zou dat toch komen? Waarmede ik u wat vraag, maar zelfs geen antwoord krijg ...

x De mensen voelen wel, dat zij tegen u toch niet opkuntten U zegt de dingen zo scherp.

- Zo erg is het nu ook weer niet. Hoogstens kan men het mij kwalijk nemen, dat ik een aap een aap noem en een beer een beer. Heel wat mensen vinden, dat je het fijner moet doen en dus voor aap beter voorvader van de mens kunt zeggen en de beer beter kunt aanduiden als een aanstand haardkleedje. Maar volgens mij verandert dat niets aan de feiten en maakt het de zaak alleen maar onnodig ingewikkeld. Daarom zijn er heel wat mensen, die mij niet bepaald sympathiek vinden.

Ik vind het overigens van die mensen vaak erg sympathiek, dat zij mij zo onsympathiek vinden, want dat betekent, dat zij zich ergeren, over hetgeen ik zeg en wel in die mate, dat zij er wel over na moeten denken ook.

Die mensen denken echt: moet dat nu allemaal zo? En wanneer ik eens een grapje maak, zeggen die mensen: wat heeft die geest daar nu weer een grap over te maken? Dat hoort niet.

Stel dat ik zou zeggen: de paus is op het ogenblik bezig zijn overlijden voor te bereiden, maar het lukt nog niet erg. Dat is volkomen waar. De man houdt zich met zijn dood bezig en heeft zelfs geheel beschreven, hoe hij begraven wil worden.

Maar die mensen kijken dan zuur en zeggen: waarom moet dat nu zo gezegd worden? Dat is niet fijn. En wanneer ik zeg, dat Joop de meest rechtse progressieve socialistische regering van alle tijden gaat vormen, omdat hij niets Agteloos kan benaderen, kijken zij weer zuur en brommen: waar bemoeit die geest zich mee? Ik mag natuurlijk niet op hun gedachten reageren, anders zou ik hen toevoegen: Je hebt gelijk. Elk land krijgt uiteindelijk de regering, die het verdient. Dus als je later wat te klagen hebt, kijk naar jezelf.

Maar ja, dan zouden zij weer zeggen: Kan ik daar iets aan doen? Want zij kunnen er niets aan doen, omdat zij geen instantie kennen, die daaraan iets zou kunnen doen. En hun idee van iets doen, is nu eenmaal: de betreffende instantie opbellen. Zelfs de meest populaire vorm van nederlands protest bestaat uit het indienen van een hoop hantekeningen van anderen bij mensen, die ook niet weten, wat zij daarmee moeten doen.

Zeg ik, dat je op die manier nooit verder komt, dan kijken zij zuur en zeggen: wat ben jij toch vervelend. Neem die keren, dat men mij iets esoterisch vraagt. Ik kijk, ik zie daar een stel esoterisch bewustelozen zitten hunkeren en denk: kom, ik zal hen eens helpen door de waarheid te zeggen.

Dus zeg ik: esoterie is doodgewoon kijken in jezelf, wat je bent en dan naar buiten toe precies zo handelen, als je bent. Want wanneer je je naar buiten anders geeft, dan je bent, geloven de anderen niet alleen minder snel in je, maar je bedondert jezelf ook nog eens zo erg, dat je geestelijk niets verder komt.

Zeg het zo duidelijk en de betrokkenen denken heel duidelijk: "Ikke?" en daarop vallen zij opnieuw in coma. Het klinkt misschien nogal hatelijk, wanneer je zo iets recht voor zijn raap zegt. Maar het is zo, dat kan ik uit ervaring beweren.

Wanneer ik zo bezig ben, blijken er opeens twee soorten mensen in de zaak te zitten ik lijk Joop wel... In de eerste plaats zijn er de bullekers - waaronder, zoals ik hoor, soms ook enkele huuers schuilen - die het heerlijk vinden, er hartelijk om lachen om na afloop naar huis te gaan en te doen, zoals zij altijd al gedaan hebben.

Ten tweede zijn er de mensen, die zich ergeren. Zij zeggen: dit is geen geestelijk werk, dit is niet hoog, dit is eigenlijk een schandaal. Hoe durft men een dergelijke geest door te laten komen? Waarop zij woedend naar huis gaan en hun burens nog meer kwaad gaan doen, omdat zij in hun geestelijke verwachtingen bedrogen zijn.

Wat alles hatlijk kan klinken, daar ben ik mij van bewust. Maar als je per slot van rekening als geest oprecht bent en dan naar de wereld kijkt, kun je niet meer gaan preken. Dan zal alles, wat je zegt, als het leven zelf voortdurend balanceren tussen een lach en een traan.

Niet, dat dit voor mij nieuw is hoor, want tijdens mijn leven is het ook al zo geweest. Maar je denkt dan wel: ik moet een methode vinden om dit alles eens duidelijk te zeggen, ook al klinkt het niet zo leuk.

Wat ik zoal zie? Laat mij een voorbeeld nemen. Enkele politici - die neem ik toch altijd al te grazen. Een van hen is van een nogal vrome en liberale partij. Iets vrijzinnig mogelijk. Partijvergadering. Achter de schermen tegen collega's: die rot-zooi ook verdomme. Nu ja, ik zal het ze wel eens duidelijk vertellen.

De man beklimt het podium en begint, wijdingsvol: Vrienden, wij moeten Met een geluid en een woordkeus, of hij opeens in een dominee met astma veranderd is. Wat dan beschouwd wordt als een grootse vorm van welsprekendheid.

Of die anderen, die onder elkaar zeggen: Zåg George, ik kom toch eens op die boot van je aan de Kaag kijken, heur. Maar het wordt nu tijd voor mijn toespraak. Waarop zij wat frommelen aan een al te goed zittend boord en met bootwerkersstem en dialect aanheffen. Mannen, partijgenoten, wij als verworpenen der aard, wij motte

Om, wanneer zij mot genoeg gemaakt hebben, bezweet achter de schermen terug te keren met de klassieke woorden: Dus George, morgen kom ik bij je langs. Maar je houdt wel wat onder de kurk, he?

U lacht. Maar is het dan niet zo? Weet u, wat ze in onze tijd zeiden? De grootste zondaars zitten onder de preekstoel, want dan valt het niet zo op. Wat gemeenlijk waar was. Maar soms stond de grootste zondaar op de kansel. Maar ja, dat was vroeger. Nu is het anders.

Tegenwoordig gaat een pastoor uit met zijn verloofde, vroeger ging hij op huisbezoek. En dat is toch wel een verschil. Maar laat mij jullie niet bij voortdurend het woord ontnemen om je de giechels te bezorgen, om maar niet spreken van de slappe lach - je kunt nooit weten- en terug te keren tot de bittere ernst van het leven: Hebben jullie nog vragen?

x Volgens de nieuwe leraar uit India, die zich door zijn discipelen Bachman laat noemen, heeft bewustwording slechts één doel: de vernietiging van het ik. Waarvoor dan in de plaats zou treden een absolute spontaniteit. Wat is uw mening?

- Volgens mij dermate onbeholpen uitgedrukt, dat dit op zichzelf reeds op meesterschap wijst. Want wat is de waarheid?

Niet het ego wordt vernietigd, doch de grenzen van het ik. Bewustwording betekent, dat steeds meer de grens tussen jou en de kosmos wegvalt, zodat je op de gehele kosmos kunt reageren, haar kennende en in de reactie gelijktijdig die kosmos vervolledigende in haar uiting.

x Wat gebeurt er dan met die zwarte gaten in de kosmos, die de wetenschap gevonden heeft?

- Er gebeurt in een dergelijk zwart gat niets en het is niet eens een gat. Het is een deel van de ruimte, waarin de situatie zodanig is, dat licht, wat er binnentreedt, er niet

meer uitkomt.

Die zwarte gaten zijn dus t.a.v. de lichtstraling in het heelal ongeveer hetzelfde als een belastingkatoor in Nederland: alles gaat er in en er komt maar weinig of niets uit.

x Maar wanneer een ik, waarvan de grenzen wegvallen, dan in een zwart gat valt ...

- Wanneer u alleen maar een groot licht bent, is het voor u natuurlijk gevaarlijk, wanneer u in een zwart gat valt. Want dan zit u daar voorlopig wel. Maar wanneer u er lang genoeg gezeten hebt, zult u mogelijk beseffen, dat het er niet om gaat zelf een licht te zijn, maar eerder om deel te zijn van het licht, dat overal is. En dan blijkt, dat een zwart gat alleen de bepaalde vormen van licht kan absorberen, waarbij fotonen betrokken zijn.

Hetwelk het gevolg is van een te dichte massa met een te snelle eigen rotatie, waardoor een magnetisch veld ontstaat van zodanige kracht, dat alle deeltjes binnen dit veld in omloop gevangen blijven en de massa in feite nog dichter maken.

Maar wanneer u ooit in een zwart gat zoudt vallen: vraag u af of u werkelijk een licht bent, beaamt u dat, vraag u dan af, waarom u hier een licht zit te zijn. Zeg tot jezelf: laat al mijn wijsheid te samen met alle magnetisme maar ploffen, ik wil één zijn van alle dingen. Waarop je opeens beseft, deel te zijn van het Al, inclusief alle zwarte en andere gaten en tot jezelf kunt mompelen: ik hoor er kennelijk toch nog wel bij.

Leuk. Daar zit er één te denken: houd hij ons nu voor de gek, of heeft hij het daarnet juist gedaan? Hindert niet, hoor. Dat moogt u zelf uitzoeken, dan hebt u wat te doen.

x Zijn de beslissingen, die wij als mensen denken te nemen, zelfstandig of een lotsbestemming?

- Lotsbestemming is in de ogen van mensen iets, wat onvermijdelijk is. Ik geloof niet, dat er een dergelijk noodlot bestaat. Wel bestaat er een konditionering.

Sommige dingen zijn zeker. Indien u b.v. op een fiets hard zoudt rijden over een gewone weg en daarbij, wat mij onmogelijk lijkt, een snelheid van rond 160 km./u zoudt behalen, is het onvermijdelijk, dat u na korte tijd met een fraaie boog in onze wereld belandt.

Noem je dit noodlot, dan stel je in feite, dat er bepaalde regels en wetten bestaan, waaraan je je niet zonder meer kunt onttrekken. Probeer je iets te doen, dat tegen deze regels indruist, dan gaat het net lekker niet door.

Zo iets als het geven van renteloze kredieten en staatsbijdragen aan particuliere bedrijven in de verwachting, dat zij daardoor rationeler gaan werken en meer arbeidsplaatsen zullen gaan scheppen. Want wanneer die bedrijven werkelijk rationeler gaan werken, gebruiken zij nog minder arbeiders.

Wanneer zij echter niet rationeler gaan werken om zo al hun arbeiders te kunnen aanhouden, kunnen zij geen winst maken, dus moeten zij de centen wel inpikken, omdat zij anders na korte tijd helemaal niets meer overhouden.

Zo ongeveer gaat het in het gehele leven. Er zijn steeds weer zaken, waartussen je kiezen moet. De keuze is vrij. Maar je bent wel gekonditioneerd:

Hoeveel mensen geven u de linkerhand, wanneer dit in feite voor beiden eenvoudiger en gemakkelijker zou zijn? Niet veel. U bent nu eenmaal gekonditioneerd: het rechter handje is het "mooie" handje.

Neem aan, dat u iemand graag de hand wilt drukken en dit snel moet doen. U kunt zonder meer de linkerhand geven. Maar neen. U draait om de rechter te kunnen geven en wel zo schielijk, dat een kraakbeenschijfje in de ruggegraat wat verschuift. Waarop u met rugpijn huiswaarts strompelt en mompelt: het is mijn noodlot juist nu rugpijn te krijgen

Konditionerig neemt in vele gevallen de plaats in van het noodlot, zover het noodlot altans niet dient om je te verontschuldigen, waar je iets graag, maar schuldbewust, hebt gedaan.

Pas dit op de gehele wereld toe en je zult beseffen: veranderingen zijn slechts traag en geleidelijk mogelijk, wanneer zij samenhangen met de mensheid. De mensheid is een zó grote massa, dat zij eerst traag in beweging zal komen en een eenmaal ingeslagen richting ook eerst traag en voorzichtig gewijzigd kan worden.

Maar is dit noodlot? Als eenling kun je nog steeds kiezen en zeggen: ik doe dit wel, of ik doe dit niet. Je kunt zelfs zeggen, dat je iets niet doet en het toch lekker doen of omgekeerd.

De vrijheid van de eenling is dan ook, binnen zijn konditionerig, betrekkelijk groot. Voor de gehele mensheid kun je echter stellen, dat de beslissingen, die genomen worden, in het geheel van die mensheid maar zeer beperkt een vrije keuze betekenen. Dit vooral, omdat de meeste mensen en groepen geen geduld en inzicht genoeg hebben om te beseffen, hoe lang het zal duren voor een genomen beslissing ook meer algemeen kenbaar wordt. Is dit voldoende?

x Wilt u de astrologie daar ook nog even bij halen?

- Zeker. Wanneer er een vierkant is met b.v. Neptunus en Jupiter, weten wij, dat er enige tegenvallers kunnen komen, die bovendien nog enig demonisch neveneffect vertonen.

Maar even ernstig. Wanneer wij de astrologie er bij halen, kijken wij alleen naar de mogelijkheden. En de mogelijkheden, die de astrologie aangeeft, zijn zo iets als een verkeerslicht langs de weg. Je kunt daardoor tijdig beseffen: het licht is al oranje, dus wanneer ik doortrap, rijd ik door rood. Doe je dit laatste, omdat je op wilt schieten, dan kan het goed gaan, maar je loopt de kans, dat het een daverende slag wordt. Wil je dat risico niet lopen, dan stop je.

De sterren geven mogelijkheden aan, waarmee je dus rekening kunt houden. Je kunt b.v. te voren zien, welke invloeden op een bepaald ogenblik in de massa op de voorgrond zullen treden. Maar de astrologie kan niet met zekerheid zeggen, dat iets zo zal gaan en niet anders.

Alleen wanneer de mens een absolute traagheid van reactie toont, zullen alle zaken, die de astrologie als mogelijkheden aangeeft, ook inderdaad uit gaan komen.

Indien de mens echter enig besef van dit alles heeft of snel genoeg reageert en zich aanpast, blijkt, dat de voorspellingen uit de sterren niet uitkomen, ofschoon de tendens die de sterren aangaven, rond je wel degelijk merkbaar is.

In mijn tijd geloofden wij aan dergelijke zaken veel minder dan u nu. Het is nu mode. Toen ik nog door het land ging, waren er natuurlijk wel kijkers genoeg, van sterrekijkers tot waterkijkers. De een zag je lot in de sterren, de ander in je water. Maar ook toen gold: zij hebben ergens altijd wel gelijk en altijd ook wel ergens ongelijk. Dus het is en blijft een gok.

Daarom stel ik: atrologie, mits goed en juist bedreven, is een klein wipneusje, maar astrologie, zoals zij gemeenlijk bedreven wordt, is een reuze gok.

Dat was het dan. En als het u nog niet duidelijk is: de astroloog is een broertje van de theoloog. Zij liegen beiden vaak. Juist. Zijn wij er? Nog even een spelletje? U geeft het woord, ik doe er de omschrijving bij.

Waarheidsserum: iets, waarmee men elke politicus zou moeten inspuiten.

Verlegenheid: datgene, waarin je kunt komen te verkeren, wanneer de ander het minder is, dan je dacht.

Gelegenheid: datgene, wat men gemeenlijk pas opmerkt, wanneer ze al voorbij is.

Ongekonditioneerd: de hoop van elke mens, omdat zij gekonditioneerd is om dit te wensen en niet te bereiken.

Agressie: woedevertoon, dat eigen gevoelens van onmacht moet omzetten in een gevoel van meerwaardigheid.

Bedonderen: een slechte gewoonte, die in deze tijd tot een hoge kunst ontwikkeld werd.

Maan: iets, waar veel mensen kennelijk ziek worden, waar veel mensen toch graag eens naar toe zouden willen gaan en waar de economie reeds naar op weg is.

Gevoel voor humor: een noodzaak voor elke mens, die met enige vreugde door het leven wil gaan.

Gevoel voor humor betekent, dat je je eigen belachelijkheid beseft en die zo in anderen erkent op een wijze, waardoor je moet lachen om de ander zowel als jezelf.

Nederlanderschap: het erkend zijn als lid van de Staat der Nederlanden, hetwelk impliceert, dat je meer dan de helft van je inkomen kwijt raakt aan de Staat der Nederlanden, om hieraan rechten binnen de Staat der Nederlanden te ontlenen, die je door een verkeerd begrip omtrent de mogelijkheden van de Nederlanden vaak niet krijgt, wanneer je er naar verlangt, maar ze wel opgedwongen krijgt, wanneer je er geen behoefte aan hebt.

Zwart geld: ruilmiddel, dat je alleen wit kunt maken door een ander voor gek te zetten. Je begint dus b.v. met Mentengeld en je maakt er Mienkenmelk van. Maar eigenlijk mag ik dit niet zeggen, want de centen van de een zitten niet in het bedrijf van de ander.

Maar daarop wil ik niet door gaan, anders komen wij weer bij de politiek terecht, Overigens is het vreemd, dat er veel mensen zijn, die voor slechter worden uitgemaakt, dan zij geweest zijn, omdat degenen, die hen uitmaken, hopen hiervan beter te worden, dan zij ooit zelf kunnen worden. Zo, dat was ten slotte dan nog een verbale knoop.

Ik wens u allen nog een aangename avond toe.

d.d. 30 september 1977

-0-0-0-0-0-